

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБИТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Пчічард і Мекґрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

"СТАБІЛІЗУЮТЬ" ПІВДЕННУ АМЕРИКУ.

ВІСЬКОВИЙ ПЕРЕВОРОТ В АРГЕНТИНІ.

Ми не будемо на цьому місці повторяти тих фактів про події в Аргентині, головно в її столиці Буенос Аїрсі, що їх подається в новинках. В короткі вчора, що її буржуазні преса називає "революцією", виглядає так: мілітарна каліка змовилася проти уряду президента Ірігоєна, кинула на столицю всі роди війська, включаючи й авіацію, стероризувавши населення, повалила дотеперішній, як його називали "радикальний" уряд і забрала владу у свої руки.

Нас в цьому військовому перевороті цікавить інший бік справи: які капіталістичні сили стоять за військовою калікою в Аргентині? Що покаже барометр на міжнароднім капіталістичнім політичним ринку?

За розважанням цього питання ми перш всего вдалися до Лондону, що каже його капіталістичний барометр — преса. Перші вістки з Лондону в самому наголовку кажуть: "Бритійці стурбовані положенням в Аргентині".

Бритійці стурбовані — чому? Стурбовані тому, що британські капіталісти були в добрих відносинах з урядом Ірігоєна, мають з його урядом ріжні торговельні угоди, мають в Аргентині свої великі концесії і т. ін. Між Аргентиною й Великою Британією останніми роками були такі відносини, що навіть більшість потрібної Великої Британії пшениці британські капіталісти купували не в Канаді, але в Аргентині.

До світової війни Велика Британія панувала економічно в багатьох республіках Південної Америки. В часі ж війни, а головно в повоевних роках, коли Велика Британія не могла оправитися після світової війни, на республіки Південної Америки почав наступ широким фронтом капітал Злучених Держав. З багатьох цих республік він витиснув британських капіталістів і заняв домінуючу ролю. Залишилася ще майже одина Ангелія, яка вперто відбивалася від капіталістів Злучених Держав Північної Америки, тримаючись Великої Британії і Європи взагалі. Але впертість американського капіталу поступово перемогла і він відвоював від Великої Британії одну позицію за другою, аж поки не прийшов час навести британському капіталові рішачий удар.

Коли англійська капіталістична преса дуже стурбована переворотом в Аргентині, то американська капіталістична преса з великою вітхікою вітає повалення уряду Ірігоєна і прихід до влади мілітаристів. У Вашингтоні не ховають своєї вітхи з того перевороту. Там покладають надію, що повалення уряду Ірігоєна приведе до "співпраці між Буенос Аїресом і Вашингтоном".

У Вашингтоні уже перераховують усі гріхи Ірігоєна. Він бо поборював усякі спроби американських капіталістів створити пан-американську Лігу Націй в протипагу європейській. Ірігоєн старався всіма силами недопустити Злучених Держав грати домінуючу ролю в республіках Латинської Америки. Аргентина була одною з тих держав, яка не підписала пакту Келого. Президент Ірігоєн навіть не похочув запитати президента Гувєра до Аргентини, коли цей зараз після свого вибору вїхав на "оглядини" в південно-американські республіки. Аргентина відмовилася брати участь в ріжних "пан-американських" конференціях, що їх скликали північно-американські капіталісти. Вона не захотіла навіть кооперувати з "пан-американським санітарним бюро" в поборюванні бубонської чуми, не дивлячись на те, що те бюро доказувало її, що кілька років тому назад кілька випадків бубонської чуми було і в самій Аргентині.

От яка то була та Аргентина Ірігоєна! Далі американська капіталістична преса вичитує Ірігоєнові його грішні діла. Він показав свій антагонізм до Злучених Держав ще й тим, що відмовився назначити свого амбасадора до Вашингтону й це місце стояло порожнє через багато місяців.

На зборах юні Ліги Націй в Мадриді минулого року аргентинські делегати відкрито критикували доктрину Моруоз (Америка для американців). Оце все капіталістична преса Злучених Держав тепер з великою вітхікою пригадує повалення урядов Ірігоєна й покладає великі надії, що з приходом до влади нового уряду Аргентина схилить голову під Пан-Американську Лігу — тобто влякне хоч на одно коліно перед капіталом Злучених Держав.

В протягу шістьох місяців в латинській Америці стадося аж пять переворотів: в Домініканській Республіці, в Гаїті, Болівії, Перу, а зараз в Аргентині. У Вашингтоні це називають "стабілізацією політичного положення".

Отже ця несприхована радість американського капіталу, що її висловлюється у Вашингтоні, і тривога лондонської преси — ясно вказують на те, що переворот в Аргентині не є лише внутрішньою справою Аргентини. Ні, в Аргентині зчепилася в боротьбі два великі капіталістичні хижаки, які змагаються за ринки, за монополію в цілому світі, а це американський і англійський капіталі. Побіда мілітаристичної зграї над урядом радикального партії Ірігоєна — це побіда американського капіталу над англійським. Бо коли тільки наспіла вістка про переворот в Аргентині, то пшениця на чикагівській біржі піднеслася до 4½ цента на бушелів.

ЛІГА НАЦІЙ ОДОБРИЛА ПАЛЕСТИНСЬКІ РОЗСТРИЛИ.

Зараз в Женєві засідає Ліга Націй та вирішує міжнародні діла капіталістів. Вона вже похоронила Бріанову "Пан-Європу". Бо Англія її не хотіла. Не хотіла вона, щоб французький капітал брав зверхність в Європі.

Другою справою на чергу прийшла Палестина. Без ніяких дискусій перманентна мандатна комісія продала Лізі Націй прописи британського уряду "підприняті такі кроки, які він уважатиме за відповідні" відносно Палестини в майбутньому. Бритійський міністер закордонних справ соціаліст Артур Гендерсон одобрив це становище та пообіщав, що проведе "демаркаційну лінію" між охороною релігії й цивільних прав дч арабів і євреїв.

Це вже належить до примудрости соціаліста його величності, де, як і чим він проведе ту "демаркаційну лінію". До цього часу ту лінію проводились багнетами та розстрілами арабських повстанців. Розуміється, раз Ліга Націй таку політику одобрила, то чого можна сподіватися на майбутнє?

Капіталісти і їхні соціалісти проводять зараз "демаркаційні лінії" в Китаю, Індо-Китаю, Індії і мають в цьому вже добрий "експерієнс". Тож нема чого страхатися за невеличку Палестину. Соціаліст Гендерсон і "робітничий" уряд МекДоналда навчилися вже переводити "демаркаційні лінії" в оборону капіталістичних інтересів. Ці лінії позначені робітничою кровю.

ЩОБ НЕ ПИСАВ ПРАВДИ.

В Мадриді, столиці Іспанії, арештували кореспондента німецьких газет Фредеріка Айсберґа за те, що він написав до німецьких газет, що зниження іспанської валюти спричинила спекуляція банків, зокрема спекуляція Укрівльґо Банку. В арешті тримано його близько два тижні. Арештування його тримано в тайні аж доки він дочав голодний страйк.

Перш всего його привели до двох очей директора поліції. Директор пропонував йому німецькі газети й запитав, чи це він писав ті статті, в яких говориться про улагод пезети в наслідок "маневрування" банків. Далі йому сказано, що у него брэк патріотизму й відслано в тюрму, ховаючи це від світа.

Коли після того, як Айсберґ почав голодувати, справа виїшла наверх, кореспондентові закинуто, що він має звязки з робітничими елементами, активність яких є під наглядом влади.

Подія ця сама собою невелика, але характерна тим, що вже починають переслідувати людей, які осмлюються писати про спекуляцію банків. "Його королівська величність" — Банк — ображена. Невільно чіпати банків в пресі, бо вони накажуть владі арештувати "за образу спекуляційської честі" — головно коли викажется, що чоловік той має звязки з робітничими елементами, які є не лояльні до капіталістичних банків.

ГВІТ ПУЛ ДАЛІ ВИКРИВАЄ СЕБЕ В ДІЙСНІМ СВІТЛІ.

Ціни впали до голодового рівня в наслідок світової кризи. — Партія мусить збільшити працю серед бідних фермерів.

(Докінчення.)

В інтереси фінансових капіталістів Канади є грати ціну пшениці на долину. Чому? Чи не було би ліпше для них, щоб "покупна сила", про яку вони й незалежна партія праці говорять так само, щоб ціна пшениці і покупна сила фермера були вищі? Можливо. Але поки ціна пшениці не спаде й не зможе конкурувати з пшеницею інших країн, вона далі буде розпирати елеєктори, а в той сам час безробітні будуть голодувати. Це не є питання "піднесення покупної сили мас", але справа згінання ціни на долину, щоб здобути ринки. І це, перед лицем утрати з закордонній торгівлі й конкуренції Радянського Союзу та Аргентини (які можуть продавати пшеницю за менше — хоч з зовсім протинивих причин), канадійські фінансові лорди мусять зробити. Щоб це зробити, мусять прийти великі фарми і більше машин — і магі фармери будуть прогнати з землі до міст, де збільшать ряди голодуючих безробітних. Ось така капіталістична "спосібність".

Гвіт пул відіграє свою ролю в цім. Опертій на perfetto безнадійній формулі "впорядкованої продажі", він знайшовся побитий умовами, продохів. Він став службовим органом банків. Він виконує функцію виходу контролю для фінансістів Канади, які мусять в умовах імперіалізму контролювати цей найбільший поодинокий канадійський експорт. Його пропаганда, висловлена його президентом МекФейлом, безлично напомидає своїм членам "зменшити продукційні

кошти." Його теперішній акт зривання ціни пшениці, безумовно подиктований банками, обнижить кошти продукції капіталістичними методами й виклине надвишку робітників на вулиці голодувати. Його акт зривання ціни, до якого він був примушений обставинами кризи, викриє його в очах бідних фермерів багато більше, як це можуть зробити роки комуністичної пропаганди.

Чи фермери Канади добровільно дозволити викидати себе з фармів в індустріальну резервову армію? Чи рільниче населення дасть себе виглодувати й забереється з землі, яку воно зробило урожайною після років тяжкої праці? Це є питання, що стає не лише перед бідними фермерами, але й перед їхніми союзниками в боротьбі проти імперіалістичного панування, міськіми робітниками.

Комуністична партія мусить увійти на аграрне поле. Якщо партія далі буде мовчати в цих питаннях і не буде пробувати мобілізувати опору до цього "мирного" розвитку капіталістичного фармування, тоді вона не заслужить на свою назву "авангарду працюючих". Такого є дуже конешним, що наші партія дуже широко викрала ролю пулу, яку він тепер вишкочив побитий умовами, продохів. Наспів час поробити кроки до організування комітетів бідних фермерів, які дають провід в боротьбі проти вивласнення з землі. Головнимі ключами партії мусять бути:

Організуйте комітети бідних фермерів! Скасування податків і зменшення рентів для бідних фермерів!

Ніяких викидань ані ліцитацій!

У той сам час, щоб протиділати брудній антирадянській агітації збіжжєвих магнатів відносно радянської пшениці, бідним фермерам треба пока-

зати користи одиного можливого вилікування з цих істуд: соціалізацію землі й агрікультурну продукцію урядом робітників і бідних фермерів.
Тес-лі Морис.
Торонто, Онт.

сила яких класова боротьба мусить провадитися, є:

Не сміє бути вивласнення через голод!

Не сміє бути, викидання з фармів за незаплатчений продуктів, ренту або залегого водатку!

Бойкотування ліцитацій за податок і за моргеджеві довги!

Безпроцентовий державний кредит!

Грейдкування має бути в руках фермерів!

Заснування комітетів акції бідних фермерів!

8. "Форов", боевий орган бідних фермерів, який видає Освітня Фармерська Ліга, мусить одержати підтримку. Комуністична партія зобовязується помогти і взиває своїх членів і симпатиків горнутися довкола цієї газети і помогти її стати масовою газетою.

Політичний Комітет Комуністичної Партії Канади.

ДЕСЯТИЛІТТЯ "ЧУДА НАД ВИСЛОЮ"

Тверезі міркування Газети Варшавської!

Польська преса присвячує урочищі статті 10 річниці бою під Варшавою. Офіційне святкування "перемоги над Вислою" відкладено з міркувань історичного порядку до річниці замирення. Маршал Пялсудський розвиває цим свій історичний спір з націоналістичною оппозицією, яка твердить, що спасло становище "чудо на Вислі", поєднане з очайдушними зусиллями польської громадськости, а не "геніальний стратегічний план" Пялсудського, як це твердять пілсудчики. Більшість статей присвячено спогадам. Тільки "Газета Варшавська" вказує, що польсько-радянську війну розпочали, щоб створити "незалежну Україну".

І от тепер, — пише "Газета Варшавська", — десять років після чуда на Вислі знову починають говорити про Україну, про розподіл Росії, про хрестовий похід проти більшовиків, про потребу відкинути Росію далеко на Схід, про те, що треба створити "незалежну Україну", ради чого дехто готовий гарантувати французьким рантє пропорційну виплату колишніх царських боргів, і що, на решті, Польща на створенні "незалежної України" добре "заробить". Треба, щоб уся польська громадськість, закінчує "Газета Варшавська" — добре зрозуміла, що всяким авантюристичним нашіптунням треба чинити категоричний і безумовний опір. Втягання Польщі до нового квівського походу було б не меншим злочиноу, як розділ Польщі. Не можна безпорадно складати руки. Покладатися на чудо не слід.

НІМЕЦЬКИЙ ПРОЛЕТАРІЯТ ВІТАЄ ПЯТИЙ КОНГРЕС ПРОФІНТЕРУ.

Всєнімецький комітет революційної профспілкової оппозиції надіслав привітальну телеграму V конгрєсові Профінтерну.

У телеграмі зазначається, що конгрєс відбувається в момент, коли з одного боку ми бачимо загиб капіталістичного світу, а з другого боку — грандіозне соціалістичне будівництво в СРСР. Вся міжнародна обстановка стверджує правильність ухвал IV конгрєсу Профінтерну.

Німецький пролетаріят з повним довір'ям звертає свої погляди на генеральний штаб революційного профспілкового руху.

Боротьба німецьких робітників доводить, що владі революційної профспілкової оппозиції серед широких робітничих мас шириться.

РІЛЬНИЧА КРИЗА ЗВЕЛА БІДНИХ ФЕРМЕРІВ ДО СТАНУ ЗАГАЛЬНОЇ НУЖДИ І ЗЛИДНІВ.

КАПІТАЛІСТИЧНИЙ АТАК НА ОБСТАВИНИ РОБИТНИКІВ І ТРУДЯЩИХ ФЕРМЕРІВ ВИМАГАЄ ВІД НИХ БОЄВОЇ ЄДНОСТІ.

Заява Політичного Комітету Комуністичної Партії Канади відносно теперішньої рільничої кризи.

1. Теперішня економічна криза в Канаді характеризується рільничою кризою, яка прибирає чимраз більші розміри. Не тільки робітники в містах опинилися в безнадійнім положенні через великий вплив індустріальної кризи на їхнє щоденне життя, але і фермери цієї країни опинилися в злиднях наслідком капіталістичного рільництва. Індустріальну кризу не можна відділати від рільничої кризи: одна є сполучена з другою і вони спільно загострюють загальну економічну кризу, яку Канада зараз переживає разом з рештою капіталістичного світу.

2. Надпродукція фермерських продуктів, головно пшениці, загострюється через механізацію рільництва, яка поступає вперед великим і скорим кроком. Ціни впали так низько, що бідні фермери ніяк не можуть покрити коштів продукції. Міжнародна рільнича криза побишена так, як вона зараз є суперечностями імперіалістичних країн, означає, що Канада буде примушена обнижувати ціни на фермерські продукти, щоб таким способом могла успішно конкурувати на світових ринках. Фінансові магнати цієї країни, які тримають в своїх пазурах рільництво, так само немилосердно як і інші індустрії, навиисно проповідують обниження коштів продукції. Приневолени конешністю затримати канадійський експорт на можливо як найвищій точці і посунути вперед свої імперіалістичні плани, фінансова олігархія, яка контролює країну, підприняла кроки, щоб поширити вживання комбайнів, тракторів та іштучного ґноєня, щоб таким чином обнижати кошти продукції і згінати в долину ціни на фермерських продуктах. Фінансові газети в цій країні явно домагаються, щоб бушел пшениці платився по 50 центів. Університетські "експерти" відважно заявляють, що фермерське населення мусить зменшитися і має стати фермерування на велику скалю; що Канада не потребує більше як 10 процент теперішніх фермерів.

3. Пшеничний пул вже показав себе в своїм повнім світлі перед великими фермерськими масами в західній Канаді. Він показав себе далеким від того заряда, яке мало охороняти фермерів перед фінансовим капіталом, він є ненависним зарядадм банкірів Канади. Він є тим ясиєм засобом банкірів, що продовжує контролю банків над продажем збіжжя. Його президент МекФейл публічно заохочує фермерів "обнижити свої кошти продукції" і тим самим він стає пропагандистом фінансового капіталу між фермерами. Найновіше діло пулу, коли він по довгий нараді з банкірарами дав фермерам 60 центів початкової ціни на бушелів пшениці, означає, що довір'я ти сивіч фермерів, яке вони могли ще мати до здібности пулу, пропало. Це помогло здемакувати ілюзії про "кооперативну продаж", яка через такі довгі часи тримала трудящих

рідлі привязаними до тороків від фартушка ріжних політиків і всякого рода дурисвітів.
4. Рільнича криза означає прихід методи фармування на велику скалю, вивласнення тисячів фермерів при помочі голоду і обернення їх в бездомних мандрівників. Щось цілком протинивого діється зараз в Радянськїм Союзі, де методи фармування на велику скалю означають звільнення бідних селян від жорстокостей куркулів і свободу колективно продукувати і покористовуватися овочами своєї праці. Рільнича криза докаже ясно тисячам фермерів і робітників правильність комуністичної теорії, що фермерське населення є "обеднане", але розбите на групи, які себе поборюють. Механізація продуктивних метод послужить до поглиблення поділу між багатими фермерами, які стануть по сторони фінансового капіталу і між бідними фермерами, яких природніми союзниками є індустріальні робітники. Фермерські організації збудовані на піску, "обеднання інтересів" між фермерами чимраз більше стають органами капіталістичної реакції, зраджують інтереси бідних фермерів і сїють ілюзії реформізму та класового миру.

5. Завданням революційних робітників є навязати єдність з бідними фермерами в їхніх надходячих боях з органами фінансового капіталу і повести боротьбу проти викидання їх з фармів. До цього часу була поширена фальшива синдикалістична опінія, що об'єднання між робітниками і бідними фермерами було річею неможливою. Історія революційного руху доказує, що таке поняття є мильне; що тільки на основі єдності в боротьбі проти висискувачів можна забезпечити соціалізм. Комуністична партія визнає що марксістську теорію і виходить як пропаторатор основної єдності між цими двома секціями трудящих мас та уважає своїм обовязком найти способи, щоб це зробити дійсністю. Наша партія в минулому помилялася, не звертаючи багато уваги на питання експльоатованих фермерів. Цему треба зарадити і зачати в цій справі серйозну та велику працю.

6. Комуністична партія відзивається до бідних фермерів, які є свідомі цієї потреби, щоб вони ставали в ряди партії. Вони зобовязується сформуувати способи, при помочі яких можна буде поширити вплив партії між бідними фермерами в Канаді, так на сході як і на заході, та видвинути домагання, які будуть сходитися з ситуацією в ріжних околицях. Комуністична партія заявляє, що вого кінечним є збудувати між фермерами сильну організацію лівоного крила, яка буде тим чинним, що знищить реакційний вплив ортодоксальних фармерських організацій, і що основується на комітєтах акції, вона об'єднає бідних фермерів в боротьбі проти вивласнення з фармів і проти капіталістичного впливу в рільництві.

7. Головні домагання, до-